

Jaunais Rīgas archibīskaps Gaŗezerā

Latviešu katoļu tradicionālais sabraukums Gaŗezerā notika 18. jūlijā. Dievkalpojumu vadīja Rīgas archibīskaps, teoloģijas doktors Zbignevs Stankevičs, tajā piedalījās visa vidusskolas un noņemtnes saime. Viesis par to priecājās, atzīstot, ka Gaŗezers palīdz saglabāt latviešu identitāti, jo jaunieši te Vasaras vidusskolā apgūst latviešu valodu, iepazīstas ar latviešu kultūru un tradīcijām. Archibīskaps apliecināja, ka Gaŗezerā, dzirdot latviešu valodu, lasot uzrakstus latviski, vērojot dabu, jūtas kā mazā Latvijā. Viņš aicināja jauniešus neatrauties no savas tautas, savām saknēm, lai nezaudētu nacionālo identitāti, kultūru, kopt latviskās tradīcijas, lasīt un mācīties latviešu tautas dainas, dziedāt dziesmas, dejot tautasdejas. Latvijas viesis svētrunā skaidroja, ka pašlaik strauji

attīstās tehnika, un tas ir labi, ja vien protam to pareizi izmantot, bet tā nedrīkst kļūt par pašmērķi. Brīvība ir liela Dieva dāvana, bet bez atbildības tā var kļūt destruktīva. Piemēram, kodolenerģija. To var izmantot gan medicīnā, gan elektrības ražošanā, bet arī atombumbā. Izmantojot brīvību neprātīgi, var nokļūt laicīgu lietu atkarībā – verdzībā ar tukšumu dvēselē, ko nevar aizpildīt nekādas materiālas vērtības.

Priesteris skaidroja trīs cilvēka dimensijas: miesīgo, dvēseliski-psicholoģisko un garīgo, kuŗas visas jākopj. Cilvēkam jā rūpējas par savu ķermeni – uzturu, apģērbu, pajumti, siltumu utt., bet kalpošana tikai miesai cilvēku var degradēt. Dvēseliskā-psicholoģiskā dimensija nedrīkst kļūt par pašmērķi, kaut gan kultūra, saikne ar dabu cilvēkam ir

nepieciešama. Bez garīgās dimensijas – Dieva tuvuma cilvēkā ir tukšums. Tikai apzinoties Dieva tuvumu, cilvēks spēj nesavtīgi ziedoties līdzcilvēku labā. Viņš minēja piemērus – māti Terēzi no Kalkutas, kas veltīja savu dzīvi slimiem un nabagiem Indijā; priesteris Kolbe koncentrācijas noņemtnē Vācijā ziedoja savu dzīvību cita ieslodzītā vietā, kam mājās bija sieva un bērni.

Priesteris runāja arī par ciešanām un ciešanu jēgu. No ciešanām nav jābaidās. Protams, tās nav jāmeklē, bet ciešanas tuvina Dievam. Ciešanas palīdz saskatīt dzīves īstenību.

Pēc dievkalpojumu Graŗa paviljonā notika tradicionālais pikniks, ko ievadīja trīs Gaŗezera vidusskolēnu mūzikālie priekšnesumi Ievas Rozenbachas vadībā. Juris Valainis no Čikāgas

viesim uzdāvināja A. Spoŗa grāmatu „Minsteres latviešu ģimnazija izdzīvoja”. J. Valainis vadīja arī vairākas dziesmas.

Mielasta laikā priesteris Z. Stankēvičs pastāstīja par apstākļiem Latvijā, par krīzes laika grūtībām, kas ietekmē arī Baznīcu un skolas. Rīgas katoļu vidusskolu slēgs, bet būs bērnodārzs, ko ar laiku cer izveidot par skolu. Rīgas Augstākais reliģijas zinātņu institūts, Laterāna pontifikālās universitātes filiāle, arī cīnās ar finansiālam grūtībām. Ļoti noderētu atbalsts studentiem.

Viesis pastāstīja, ka kardināls Julians Vaivods padomju laikos mācējis saprasties ar valdības iestādēm, tādējādi palīdzēdams Baznīcai un garīgajam semināram izdzīvot. Padomju okupācijas gados Rīgas Garīgais seminārs sagatavoja priesterus visām Pa-

domju Savienības republikām, izņemot Lietuvu, kur bija savs seminārs. Kardināls J. Pujāts izcēlies, Rīgas diecēzē ceļot daudz jaunu baznīcu.

Zbignevs Stankevičs dzimis 1955. gada 15. februārī Gulbenes rajona Lejasciema pagastā. Mācījies Eglaines pamatskolā, 1973. gadā beidzis Ilūkstes 1. vidusskolu. 1978. gadā absolvēja Rīgas politehnisko institūtu ar speciālitāti automatizēto vadības sistēmu inženieris; 1996. gadā ieguvis maģistra gradu Ļubļinas katoļu universitātes Teoloģijas fakultātē Polijā; 2004. gadā gradu fundamentālteoloģijā Laterāna pontifikālajā universitātē Romā; 2008. gadā viņam piešķirts doktora grāds teoloģijā Laterāna pontifikālajā universitātē. Z. Stankeviču archibīskapa amatā ievadis 8. augustā.

Julieta Rumberga